

[Justitsministeren]

Så kan man sige, at der er noget særskilt for lokalradioerne. Der gælder dér det særlige forhold, at disse fungerer på grundlag af en forsøgstilladelse, og at det i forhold til kulturministeriet er forsøgstilladelsens indehaver, der hæfter for, at programmerne er i overensstemmelse med gældende love og regler. I den forbindelse må man vel være opmærksom på, at udsendelsen af programmer med strafbart indhold i givet fald vil kunne få konsekvenser med hensyn til fortsat oprettholdelse af en sådan tilladelse.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg takker for svaret og forstod, at der ikke er nogen principiel forskel. Så vil jeg godt spørge ministeren, hvorfor han har sat politiet til at gennemlytte nærradioernes bånd, mens, i alt fald så vidt jeg ved, politibetjentene ikke er blevet sat til at gennemlæse de aviser og foldere, der måtte være kommet med det samme budskab.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg tror, at politiet rundt omkring i landet er bekendt med, hvad der står i foldere og løbesedler, og hvis der står noget strafbart i disse, tror jeg også, politiet vil behandle sagen; det regner jeg for ret givet.

Her drejer det sig om ord i æteren, der vil kunne forsvinde, hvis ikke man samler materialet, og det er jo udelukkende spørgsmålet om at sikre sig materialet, det her har drejet sig om. Hvad de pågældende politimestre når frem til, ved jeg ikke, og det bliver også deres sag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Når det handler om det skrevne ord, er det altså simpelt hen vilkårligheden, der kommer til at tælle, det er rent anarki. Det hele afhænger af, om den lokale politibetjent har læst den og den avis, og hvis han ikke har det, sker der ikke noget. Der er altså ingen systematik, når man snakker om det skrevne ord.

Lenger (VS):

Jeg deler ministerens opfattelse af, at politiet sikkert er meget bekendt med, hvad der står i de løbesedler og foldere, der er uddelt rundt omkring i landet, men jeg faldt over ministerens bemærkning om, at det var sær-

lig vigtigt at sikre sig båndene fra nærradioerne, fordi der var tale om ord, som kunne forsvinde i æteren. Jeg vil nemlig gerne spørge ministeren, om han ikke er bekendt med, at nærradioerne selv har pligt til at foretage båndoptagelser og indsende dem efter ønske. De kan altså ikke bare forsvinde i æteren, men skal tværtimod ved nærradioernes egen foranstaltning opbevares.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jo, det er jeg fuldt ud klar over, men for at identificere noget, der er udsendt gennem længere tid, kan det være praktisk, at man selv optager det, der bliver sagt. At man fra det udvalgs side, der behandler nærradio-spørgsmålet, kan anmode om at få bånd sendt ind fra nærradioerne, er jeg helt igennem bekendt med.

Må jeg sige til fru Elisabeth Bruun Olesen, at jeg ikke mener, der er tale om tilfældigheder eller anarki med hensyn til udsendte løbesedler o.lign. Presseloven har jo netop nogle bestemmelser om bl.a., at trykkested skal opgives, netop for at politiet skal kunne følge, hvad der sker på dette område.

Lenger (VS):

Jeg vil gerne stille et enkelt supplerende spørgsmål til ministeren, fordi det forekommer lidt betænkeligt, at man bygger sine undersøgelser på, hvad man selv har optaget. Det er vel egentlig sådan, at man først kan begynde at foretage optagelser af nærradioerne fra politiets side, når man er gjort bekendt med, at der måske foreligger nogle straffelovsovertrædelser, og derfor vil jeg godt supplerende spørge ministeren, om man så har båndoptagelserne helt fra konfliktradioernes start eller det ikke er sådan, at det først er et stykke inde i konfliktradioernes virke, at man har disse båndoptagelser, sådan at man alligevel får brug for de bånd, som nærradioerne selv skal optage.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg tror ikke, politiet har båndoptagelser fra starten. Det var jo netop en omtale af nogle udsendelser, der havde været, der dannede grundlag for at optage på bånd, hvad det var, der blev udsendt, alt sammen med henblik på at undersøge, om der var sket en